

...

Den stora Saknaden

skavsår
det här är bara början
bara början på
vår vandring

ett farväl
sedan var natten
ett faktum

orden som aldrig gav tröst
formade min stig

jag sökte efter dig

mor
du höll mig hårt
precis som om
du var verklig

skavsår
många år har ändats
barnets skor
har sedan länge
inte passat

trots detta vandrar han
som vilsen
i det första
och det sista
oss emellan

med förvridna fötter
haltande genom tiden
den tid vi har
är nu förkortad

skavsår
denna vandring
genom tiden
den som aldrig
läker några sår

som ofrivilligt ledd
på villovägar
där tro hopp och kärlek
enbart blev en blandning
vokaler och konsonanter

känslan den finns kvar
du höll mig hårt
precis som om
du var verklig

ett skavsår

du hörde aldrig orden

snälla väck
mig när du går

(e-12

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Christian Eriksson med Poeter.se id #41212 innehar upphovsrätten